

KORTE REISIMPRESSIE MYANMAR/BIRMA

Pascal Kolkhuis Tanke

Eigenlijk is elke Exploring-tocht, op zoek naar nieuwe routes voor Tropical Cyclist, een hoogtepunt. Maar nog nooit ben ik zo enthousiast - of misschien beter: lyrisch, euforisch - geweest als na Exploring-Myanmar. Werkelijk op al mijn criteria voor een tropische fietsreis scoort dit Zuidoost-Aziatische land de hoogste waarden.

Op een punt na, het politieke regime, daar kom ik aan het eind op terug.

De reis start en eindigt in de hoofdstad Yangon, het fietsen zelf gaat van Mandalay naar het Inle meer. Twee binnenlandse vluchten van en naar Yangon

zorgen ervoor dat we ons (13 mannen en vrouwen sterk) op die manier kunnen concentreren op het mooiste wat Myanmar te bieden heeft. En dat is heel, heel veel!

Mandalay zelf heeft de charme van de chaos die zo typerend is voor Aziatische steden, terwijl de Oude Steden in de omgeving juist de rust en sereniteit zelve zijn. Dit is fietsen door een Boeddhistisch land. Pedalerend van Mandalay naar Bagan krijg je het Birma zoals dat voorbehouden is aan fietsende reizigers: het platteland van Azië; hier nog zoals bijvoorbeeld Thailand er 75 jaar geleden moet hebben uitgezien. De moderniteit is er nog helemaal aan voorbij gegaan.

Bagan zelf is pure magie en mystiek, ruim tweeduizend grote en kleine tempels verspreid over gebied van nog geen 10 bij 10 kilometer. Er tussendoor fietsen - zonder andere toeristen tegen te komen - is een nog indringender ervaring dan het bezoeken van de Angkor-tempels in Cambodja.

's Avonds uitgebreid dineren aan het zwembad van het hotel aan de rand van de tempelzone, is dat decadent? Het personeel van het hotel (in privé-handen, zonder enige staatsbemoedienis) is in ieder geval erg blij met onze komst en verwent ons tot in de kleinste details.

Vanuit Bagan is het nog anderhalve dag vlak, daarna gaan we de heuvelzone in.

In Kalaw, op 1.400 meter hoogte, is het overdag iets koeler (20-25 C), maar verder blijft het droog & zonnig wat de klok slaat. Het achterland van Kalaw verkennen we te voet met Michel de berggids, een leuke afwisseling na vele dagen pedaleren.

Vijftig kilometer verderop, 200 meter lager en in een vruchtbaar, agrarisch landschap dat opeens doet denken aan het (prachtige) Roemeense platteland, liggen de door Boeddhabeelden bewoonde grotten van Pindaya. En er ligt ook een resort dat zo aantrekkelijk is dat sommigen de rustdag liever daar verpozen dan te mountainbiken in de omgeving.

Tenslotte fietsen we 95 kilometer naar het meer van Inle, 300 meter omlaag. Nadat de fietsen al in een bus naar Yangon zijn gestuurd, kunnen we een volle dag op het water genieten van het leven aldaar: dorpen, vissers, tempels, ambachtelijke werkplaatsen, alles op het meer en alleen per boot bereikbaar. Iedereen in de groep vindt dit een absolute topdag.

Yangon is de fraaie (start- en) finishplaats, niet in het laatst door de oogverblindende, gouden Schwedagon Pagoda, het kroonjuweel van 'The Golden Land' Myanmar. Rond zonsondergang maken de vele bezoekers en hun religieuze rituelen zo mogelijk nog meer indruk dan het enorme tempelcomplex zelf.

We fietsten over rustige wegen, de accommodaties overtroffen heel ver de verwachtingen, de Birmese keuken heeft niet de reputatie van die van de Thaise, maar we aten wel heel lekker en gevarieerd, het weer in november/december is stabiel ideaal, de culturele bezienswaardigheden maakten diepe indruk, de variatie was enorm - in alle opzichten - en vooral, ja boven alles: de Birmezen hebben volledig onze harten gestolen, van ons alle dertien. Met Bangkok een gedeelte van het jaar als thuisbasis, dacht ik dat meer vriendelijkheid en gastvrijheid dan in Thailand niet mogelijk zou zijn. Het blijkt dus toch wel te bestaan, in het buurland Myanmar.

Des te meer gun je de Birmezen niet de vreselijke militaire dictatuur waar ze nu al zovele jaren onder lijden.

Mag je wel of niet naar een land met zo'n regime?

Kaung Kaung, de eigenaar van een klein vegetarisch restaurant naast de Ananda Pahto tempel in Bagan, was tegen mij heel stellig: "The government does not care about tourism, they have other resources. But we, the people, do!" Als Birma toeristisch geboycot wordt, heb je daar de junta helemaal niet mee, alleen maar de bevolking.

En dat beeld kwam telkens naar voren: het militaire regime heeft het toerisme niet nodig (de entreegelden voor Bagan, altijd het symbool geweest voor sponsoring van de junta, worden niet eens meer geïnd) en heeft de sector geprivatiseerd, en al die private onderneminkjes staan - na de neergeslagen protesten in september 2007 en cycloon Nargis in mei 2008 - te springen om een heropleving van de buitenlandse klandizie.

Gelukkig is het ook tot in hogere beleidskringen doorgedrongen dat het embargo niets heeft bereikt, dat de militairen juist isolatie willen en dat het daarom veel beter is om de banden aan te trekken.

Myanmar is zo'n geweldig land, met zulke fantastische mensen, laat vooral iedereen er naartoe gaan!

Pascal Kolkhuis Tanke

Yangon, 14 december 2009

Foto's

Suikerriet, dorstlesser.
Fotograaf: Angelique Toorians.

Schwedagon Pagoda, Yangoon.
Fotograaf: Angelique Toorians.

Soms onverharde weg.
Fotograaf: Joke van Enk.

Pinda's malen.
Fotograaf: Angelique Toorians.

Bagan, zonsondergang.
Fotograaf: Joke van Enk.

Bagan, diner.

Yangoon by night.

Inle.
Fotograaf: Joke van Enk.

Nabij Mandalay.
Fotograaf: Angelique Toorians.

'Tanaka', Birmese make-up.
Fotograaf: Joke van Enk.

Nabij Mandalay.

Nonnen.